

Одлука којом се успоставља Комисија за одбрамбену реформу

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан ИИ 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став ХИ.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става ХИ.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

С обзиром на члан III 5. (а) Устава БиХ који предвиђа да ће “Босна и Херцеговина преузети одговорност за”, између осталог, ствари “које су потребне за очување суверенитета, територијалног интегритета, политичке независности и међународног субјективитета Босне и Херцеговине.”

Позивајући се на члан V 3. (а) Устава Босне и Херцеговине у

складу са којим је Предсједништво Босне и Херцеговине надлежно за вођење спољне политике Босне и Херцеговине.

Позивајући се даље на члан V 3. (ц) Устава БиХ којим се одређује да је Предсједништво Босне и Херцеговине надлежно за представљање Босне и Херцеговине у међународним институцијама и европским организацијама и институцијама;

Позивајући се на члан V 5. (а) Устава БиХ којим се одређује, између осталог, да “ћесваки члан Предсједништва, по службеној дужности, вршити функцију цивилног команданта оружаних снага” и да “ће све оружане снаге у Босни и Херцеговини функционисати у складу са суверенитетом и територијалним интегритетом Босне и Херцеговине”;

Узимајући у обзир члан V. 5 (б) Устава БиХ којим се регулише да “ће чланови Предсједништва изабрати Стални комитет за војна питања који ће координисати активности оружаних снага у Босни и Херцеговини.”

С обзиром на активности Босне и Херцеговине према Кодексу о политичко-војним аспектима безбједности Организације за безбједност и сарадњу у Европи укључујући и активности везано за демократску политичку контролу војних снага;

Узимајући у обзир Комунике којим је Управни одбор Савјета за имплементацију мира са сједнице одржане 28. марта 2003. године у вези продаје оружја Ираку коју је извршио Ваздухопловни завод Орао, “нагласио да је, с обзиром на питања системске реформе и политичке одговорности, од кључне важности предузети одговарајуће мјере како би се спријечило да поново дође до такве ситуације” и да “очекује пуну сарадњу свих мјеродавних органа власти у БиХ у смислу испуњавања обавеза које имају према Дејтонско-паришком мировном споразуму и као органи земље чланице Уједињених нација. Управни одбор је такође нагласио потребу за реформом одбране у циљу рјешавања питања која су у супротности са Уставом БиХ и припреме БиХ за интеграцију у евро-атлантске структуре”;

Присјећајући се обећања која су везано за област одбране, 28. јануара 2003. године, у присуству политичких директора Управног одбора Савјета за имплементацију мира дали органи власти Босне и Херцеговине а посебно обећања да “се проведу одбрамбене реформе које ће убрзати интеграцију Босне и Херцеговине у европску породицу те учинити земљу и шири регион дугорочно стабилнијим”, као и да “се ојачају оне институције на нивоу државе које врше цивилну команду и контролу над оружаним снагама у Босни и Херцеговини у складу са највишим међународним стандардима”.

Имајући на умугоре наведена питања, Високи представник доноси сљедећу одлуку:

ОДЛУКА

којом се успоставља Комисија за одбрамбену реформу

Члан 1.

Комисија за одбрамбену реформу Босне и Херцеговине (у даљем тексту: “Комисија”), која се овом одлуком успоставља, биће одговорна, у складу с упутама предсједавајућег наведене Комисије, за израду и вршење измјена и допуна закона чије доношење се може тражити од Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и законодавних тијела Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске, у областима утврђеним у складу са текстом ове одлуке. Комисија ће такође бити надлежна за израду прописа, буде ли то сматрала неопходним ради обезбјеђења provedбе тих закона.

Члан 2.

Комисија ће разматрати правне мјере неопходне за реформу одбрамбених структура у Босни и Херцеговини, утврдити уставне и законске одредбе које се косе са таквим потребама и предлагати законе и друге правне инструменте у складу са сљедећим принципима:

1) Одбрамбене структуре у Босни и Херцеговини као и закони којима се те структуре успостављају морају бити усклађени са евро-атлантским стандардима, с циљем да се, као минимум, обезбједи прихватљива кандидатура Босне и Херцеговине за улазак у програм Партнерство за мир.

2) Одбрамбене структуре у Босни и Херцеговини као и закони којима се те структуре успостављају морају поштовати и бити у потпуности усклађени са обавезама које је Босна и Херцеговина преузела у склопу политичко-војне димензије Организације за безбједност и сарадњу у Европи (ОЕБС).

3) Демократски цивилни надзор над оружаним снагама у Босни и Херцеговини мора се успоставити како на државном тако и на ентитетском нивоу.

4) Команда и контрола на државном нивоу морају бити загарантоване тиме што ће се, поред осталог:

а. обезбједити да Предсједништво Босне и Херцеговине буде у могућности да у пуној мјери испуњава своју одговорност за заштиту суверенитета и територијалног интегритета Босне и Херцеговине;

б. обезбједити да Предсједништво Босне и Херцеговине буде у пуној мјери надлежно за заступање Босне и Херцеговине у међународним и европским организацијама и институцијама у вези с одбрамбеним питањима;

с. обезбједити да државни органи власти имају искључиву надлежност да на међународном нивоу размјесте оружане снаге из Босне и Херцеговине (нпр. у доприношењу операцијама мировне подршке);

д. обезбједити транспарентност свих одбрамбених структура у Босни и Херцеговини;

е. обезбједити да релеванте државне институције буду у могућности да врше надзор над одбрамбеним структурама у

цијелој Босни и Херцеговини;

f. обезбједити покретање механизма заштите како би се омогућила пуна усклађеност са слиједећим одредбама у члану V.5(a):

“Ниједан ентитет неће пријетити силом нити употребљавати силу против другог ентитета”; и

“Све оружане снаге у Босни и Херцеговини ће функционисати у складу са суверенитетом и територијалним интегритетом Босне и Херцеговине”.

5) Међусобна оперативност одбрамбених структура у цијелој Босни и Херцеговини мора бити обезбјеђена.

6) Финансирање за одбрамбене структуре у Босни и Херцеговини мора се кретати унутар фискалних граница утврђених од стране политичких органа власти путем демократског процеса.

Члан 3.

У складу с принципима наведеним у члану 2. Комисија, поред осталог, припрема:

1. законе на државном нивоу, укључујући и државни закон о одбрани;
2. измјене и допуне на уставе ентитета; и
3. законе на нивоу ентитета, укључујући и измјене и допуне закона.

Члан 4.

У састав Комисије ће ући највише дванаест чланова од којих једног именује Високи представник да обавља функцију предсједавајућег.

Чланови Комисије ће бити генерални секретар Сталног комитета

за војна питања и замјеници генералног секретара Сталног комитета за војна питања.

Предсједник Републике Српске и предсједник Федерације Босне и Херцеговине ће у Комисију именовати по два цивилна представника. По један представник из сваког од ентитета бит ће ентитетски министар одбране.

У својству специјалног представника Европске уније, Високи представник ће у састав Комисије одредити једног члана из реда свог особља.

Организација земаља сјеверноатлантског савеза (НАТО), Стабилизацијске снаге (СФОР), те Организација за безбједност и сарадњу у Европи (ОЕБС) биће позване да именују по једног представника у Комисији.

Члан 5.

Сједињене Америчке Државе, Предсједништво Европске уније, Турска у својству представника Организације исламских земаља и Руска Федерација могу именовати по једног сталног посматрача у Комисији.

Предсједавајући такође може ангажовати експерте за пружање стручне помоћи и доказа на састанцима Комисије, буде ли то сматрао неопходним ради испуњења мандата Комисије у складу с одредбама ове одлуке.

Члан 6.

Именовања у Комисији потврђује Високи представник.

Члан 7.

Предсједавајући је надлежан за усмјеравање рада Комисије. Предсједавајући израђује план рада и пословник о раду, те заказује састанке Комисије, који у складу с потребама могу бити одржавани на локацијама у цијелој Босни и Херцеговини. За одржавање састанака Комисије није потребан посебан кворум.

Члан 8.

Предсједавајући може захтијевати формирање радних подгрупа, буде ли то сматрао неопходним ради испуњења мандата Комисије у складу с одредбама ове одлуке.

Члан 9.

Комисију ће опслуживати помоћно особље и пружат ће јој се техничка помоћ у складу с оним што накнадно може бити утврђено.

Члан 10.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 8. маја 2003.

Педи Ешдаун

Високи представник